

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1245/2020
10.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Јасмине Васовић, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Жељка Гало, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Драгана Доламића, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 631/16 од 18.10.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1205/2019 од 23.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.11.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Жељка Гало, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 631/16 од 18.10.2019. године и Апелационог суда у Београду Кж1 1205/2019 од 23.01.2020. године у односу на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док се захтев за заштиту законитости у преосталом делу ОДБАЦУЈЕ.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 631/2016 од 18.10.2019. године окривљени Жељко Гало, оглашен је кривим због кривичног дела неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју се урачунава време проведено на задржавању и у притвору од 24.11.2016. године до 10.02.2017. године. На основу члана 87. у вези са чланом 246. став 7. КЗ, окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета тако што је од окривљеног одузето 362,92 грама опојне дроге марихуане. На основу члана 264. ЗКП, окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 1205/2019 од 23.01.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног Жељка Гало, адвокат Драган Доламић, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 7), 8) и 9), члана 439. тачка 3), члана

440. и члана 441. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио предметно кривично дело. Бранилац је у захтеву предложио да Врховни касациони суд у смислу члана 488. став 3. ЗКП, одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи до доношења одлуке о захтеву за заштиту законитости.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и на седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио је списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости наводи да су овлашћена службена лица МУП-а, дана 24.11.2016. године извршила радњу претресања стана окривљеног Жељка Гало, пошто су претходно наредбу судије за претходни поступак предали процесно неспособном АА (оцу окривљеног), као држаоцу стана, који није потписао записник о претресању стана, већ је то учинио окривљени Жељко Гало, при чему све време трајања претресања нису била присутна оба сведока, због чега је наведени записник у смислу члана 16. став 1. ЗКП незаконит доказ, који није могао бити коришћен у кривичном поступку сходно одредби члана 84. ЗКП.

Изнете наводе захтева, којима бранилац суштински указује на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног Жељка Гало истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и у образложењу пресуде дао јасне и довољне разлоге да записник о претресању стана и других просторија окривљеног од 20.11.2016. године не представља незаконит доказ и да се пресуда могла заснивати на истом (друга страна пети став и трећа страна први став другостепене пресуде Кж1 1205/2019 од 23.01.2020. године), које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче и то да су искази овлашћених службених лица МУП-а АА и ББ, међусобно противречни, да је предметна опојна дрога пронађена у просторији која није била затворена, тако да је приступ истој могао бити доступан и трећим лицима, да пронађена опојна дрога марихуана није била уситњена већ се састојала од цвасти, листова и гранчица на основу чега се, према ставу браниоца, може закључити да иста није била намењена продаји, да окривљени с обзиром на своје материјалне прилике није могао да поседује наведену опојну дрогу у количини од 360 грама, те да се вештак Зоран Ђорђевић, тек након годину дана од доношења наредбе за обављање допунског вештачења предметне опојне дроге, изјаснио да такво вештачење није могуће извршити, због чега се поставља питање да ли одузета биљна материја која је требало да се вештачи заиста постоји као доказни предмет што све, према наводима захтева указује да је побијана правноснажна пресуда донета на основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у смислу члана 440. ЗКП.

Поред тога, бранилац као разлог подношења захтева истиче и повреду закона из члана 441. ЗКП, а из образложења захтева и навода који се односе на висину изречене кривичне санкције, произилази да указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости, против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди нити због повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Жељка Гало, у овом делу оценио као недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1) а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) тог законика мора се доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљен преко браниоца, а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), захтев могу поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

При томе обавеза навођења разлога за подношење захтева због повреде закона, подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају, бранилац окривљеног Жељка Гало, као разлоге за подношење захтева за заштиту законитости поред осталог, истиче и повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7), 8), 9) и члана 439. тачка 3) ЗКП, због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца, међутим у образложењу захтева не наводи у чему се ове повреде састоје, па како Врховни касациони суд у смислу члана 489. став 1. ЗКП, правноснажну одлуку, односно поступак који јој је претходио испитује само у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости и није овлашћен да по службеној дужности испитује у чему се конкретно огледа повреда закона на коју се захтевом указује, то је оцењено да захтев браниоца окривљеног Жељка Гало у овом делу нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и члана 487. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

